

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
سردبیر:
کمیل نقیپور

آدان شهر ۱۳۷۲ | آدان مغرب ۲/۰۴/۲۰ | نیمه شب شرعی ۰۷/۰۱/۲۰ | آدان صبح فردا ۴۹/۰۴/۰۴ | طلوع آفتاب فردا ۶/۲۰/۰۴

امام صادق (ع):

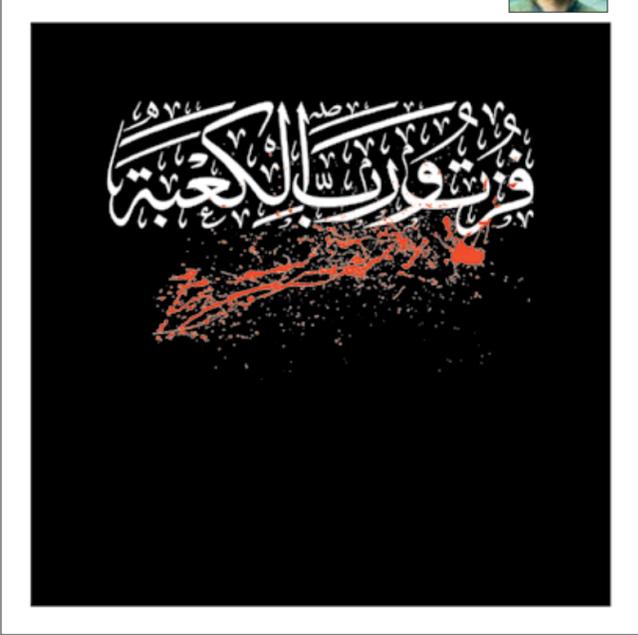
قلب ماه رمضان، شب قدر است...

سخن روز

بحاراانوار؛ ج ۵۸، ص ۳۷۴

نگاره

فرهاد آرام‌راد

هنرمندان

در فضای مجازی

فضای مجازی هنرمندان رنگ و بوی شب قدر دارد. هر کدام مناجاتی و دعایی در صفحه خود منتشر کرده‌اند. برخی هم مخاطبان‌شان را دعوت کرده‌اند تا آثارشان را ببینند.

بیبخش مهربون

اهالی فرهنگ و هنر به یاد امیرالمؤمنین علی(ع) اشعار و روایات بسیاری منتشر کردند. از جمله صفحه مجازی مؤسسه فرهنگی، هنری شهرستان ادب در صفحه مجازی خود غزلی با عنوان «نفس آخر علی(ع)» که غزلی تازه از علی محمد مودب به مناسبت شهادت مولای متقیان امیرالمؤمنین علی(ع) است را منتشر کرد.«دنیا مجال بوسه به خاک در علی‌ست‌ای‌باغ بهشت، منظرهٔ دیگر علی‌ست» همچنین حسین سلیمانی بازیگر سینما و دکلما‌تورهم در صفحه خود با انتشار کلیپی با دکلمه خودش در شب قدر، زیبا و دلنشین از خداوند طلب بخشش کرده که خیلی مورد توجه مخاطبان قرار گرفته است.
اونوشته: «بیبخش آدم‌وارو، بانئ ناخوشی‌ها،تو، نذار غم بمونه، نذار تو چشات غصه و ماتم بمونه. بیبخش. نذار بنشی یکی مثل اونا. ه‌مونا که یک هیچ عقبن تو رفاقت. یک هیچ عقبن تو صداقت. یک هیچ جلون تو حسادت. تو بیبخش، بذار فک کنن ساده‌ای و... حالا چشواتو ببند و به این فکر کن. اگه به روز دلت آروم‌ترین دل دنیا شد، به لبخند بزبن به آسمون. بگو: خدا جون دمت گرم، ممنون. ممنون که یادم دادی بیخشم، ممنون که یادم دادی هنوز خویم، هنوز بنده توام، همیشه خدای منی، همیشه کنار منی، به خواهش کوچیک، به هم منو بیخش، بیخش هروقت که تنها و غمگین بودم تو رو صدا زدم. بیبخش مهربون، بیبخش بی نیازی، بیخش خدا جون.»

چهره‌ها

استاد محمدرضا شفیعی کدکنی ادیب، نویسنده، شاعر و استاد دانشگاه، کارکردهای اسطوره را در صفحه‌ای که توسط شاگردانش اداره می‌شود منتشر کرده است. او نوشته: «هوک می‌گوید این اسطوره به‌طور کلی باید کاری انجام دهد و لذا همواره باید پرسید این اسطوره چه کاری می‌خواهد انجام دهد؟ و مواردی اشاره می‌شود اسطوره تذکار و یادآوری مدام یک امر قدسی و فطری و جاویدان است، مثلا مبارزه خیر و شر و تذکار این معنی که سرانجام خیر پیروز می‌شود. اسطوره می‌گوید ضحاک (شر) همیشه زنده است. هر بزرگی ممکن است روزی از راه نیکی برگردد. آدمی، جهان، وجود مرکب از ناسازهاست هم هورامزدا داریم و هم اهریمن. اسطوره بازگشت از زمان حال و تاریخ و جزئیات آن به زمان ازلی یا باستانی است. بدین ترتیب اسطوره معمولاً فراتاریخی و کلی و تغییرناپذیر است. مثلا در مقابل ظلم و ظالم ایستادن در هر دوره‌ای به اسطوره‌ها و افسانه‌های پیا پس از خود مربوط می‌شود. نبرد ریشعلی دشتی با انگلیسی‌ها به نبرد امام حسین علیه‌السلام با یزید، نبرد رستم با افراسیاب و نهایتاً نبرد هورامزدا با اهریمن مربوط می‌شود.»

هنگامه قاضیان

سریال «آمستردام» به نویسندگی و کارگردانی مسعود قراگزلو و تهیه‌کنندگی مرتضی شایسته نوشته: «این سریال با اتمام مراحل فنی بزودی وارد شبکه نمایش خانگی می‌شود.»

الناز شاگردوست

الناز شاگردوست بازیگر سینما هم در صفحه خود به مناسبت روز زمین نوشته: «روز زمین مبارک. یادمون نره ما امانت‌دار طبیعت هستیم.»

پدرام شریفی

بازیگر سینما هم با انتشار عکسی از خودش در کنار جمشید هاشم‌پور بازیگر پیشکسوت سینما نوشته: «در کنار قهرمان زمان کودکی جمشید خان، دنیل کریگ جلوی شما چِرِد لتویی بیش نیست چه نقش‌هایی که براتون نوشتن، صد حیف»

بازار نشر

نشر ماهی در صفحه خود با انتشار عکس دو کتاب «موش و آدم‌ها» و «آتش‌بازی» از تجدید چاپ تازه‌های نشر خود خبر داده و درباره آن نوشته: «موش و آدم‌ها» نوشته جان‌اشتان‌یک و ترجمه سروش حبیبی به قیمت ۲۳ هزار تومان تجدید چاپ شد. این کتاب روایتی است از کوتاهی دست کارگران و بی‌رحمی پایان‌ناپذیر اربابان؛

روایتی به قدمت تاریخ که اشتیان‌یک خیلی زود خود را در میانه آن می‌بیند. از همین‌روست که آلام کارگرانی که خودش نیز یکی از آنهاست دغدغه اصلی و بن‌مایه اکثر آثارش می‌شود.

مخاطب شعر، تشنه شنیدن از حکومت علوی است

محمود حبیبی کسبی: شاید در متون تاریخی و تحلیلی به فضایل سیاسی و اجتماعی امولامبرالمؤمنین پرداخته شده باشد اما در شعر و ادبیات خیلی کمتر به این موضوع پرداخته شده است. در اشعارمان بیشتر به جایگاه امامت حضرت، عبودیت ایشان، جنگ آوری و شجاعت و شهامت او پرداخته‌ایم و شاید در شعر فارسی به عدالت علوی و شیوه‌های جامعه‌داری و کشورداری و امت‌سازی علوی کمتر پرداخته شده است. معتقدم در روزگار ما شدیداً پرداختن به این موضوع‌ها نیاز است، زیرا اولاً ما را امیدواری‌می‌کند و ثانیاً برای جامعه‌ای که پس از ظهور حضرت موعود(عج) با آن مواجه خواهیم شد، آماده می‌کند. امروزه مخاطب شعر فارسی تشنه شنیدن حکومت علوی، بسط شرایط عدالت علوی و معرفی اجتماع علوی در شعر است و این موضوع می‌تواند راه‌گشا و کارگشا هم باشد. منوجه باشیم که درد دل با چاه نشانه غریب ولاست، آن قدر غریب که در آن دیار و روزگار کسی را نمی‌یابید که با او صادق و یکدل و همدل باشد تا بتواند با او درد دل و گفت‌وگو کند. بنابراین سراغ چاه می‌رود که کسی صدای او را نمی‌شنود و با خدای خود راز و نیاز می‌کند.

بخشی از صحبت‌های این شاعر در گفت‌وگو با ایسنا

ارشادات اخلاقی رهبری عمل می‌خواهد

بیانات اخیر رهبر حکیم انقلاب اسلامی در دیدار رضائی با کارگزاران نظام، پیر از نکات اخلاقی، مدیریتی و راهبردی بود. متأسفانه بخش خاصی از صحبت‌های ایشان با «بکش-بکش»‌های توتنی و ژورنالیستی به گروگان گرفته شد و البته در همان بخش هم کمتر به عمق نگاه ایشان که مزین به خیمیرمایه اخلاقی بود، دقت شد.در این دیدار، پنج سرخط پررنگ‌تر از نگاه اخلاقی ایشان پیرامون مسائل متلابه کارگزاران به‌صورت هشدارگونه طرح شد که عبارت بودند از: ترک فعل، غرور، انفعال، سوء ظن و نمایشی کار کردن. از آنجا که معمولاً بیانات اخلاقی معظمله‌مناظر با احوالات و شرایط معاصر است لازم می‌آید با تدقیق‌نظر و جدیت دنبال‌گیری شود. از این جهت، هر کدام از این پنج معضل اخلاقی، نیازمند دقت‌نظر، بررسی، تجویز نسخه، اصلاح و دفع و رفع است. خوبی‌ماجر این است که می‌دانیم الحمدلله در این دوره رئیس جمهور اخلاق‌مداری نصیب‌مان شده که ذائق و ظرایف اخلاقی برایشان اولویت و محوریت دارد و به این امر مهم التفات شایان دارند. از این جهت، نکاتی عرضه می‌شود:
۱. این سرخط‌های اخلاقی را به‌منابه یک وعظ اخلاقی و ارشادی انتزاعی صرف نبینیم که فقط حظ چشمی و گوش‌ی از آن برده شود، بلکه چون از سوی یک راهبر اخلاقی‌مدار مدبر صادر شده است، لذا لازم است مسئولان امر برای ریشه‌شناسی از طرفی و حل معضل از طرف دیگر، اطراف خود را خوب واریسی کنند. تا بعدها (شاید هم خیلی زود) زمینگیرمان نکنند.
۲. درخصوص افرادی که مبتلا به این‌گونه بیماری‌های اخلاقی هستند، برنامه اصلاحی داشته باشیم و در یک سیر تدریجی بهبود و اصلاح رفتار را شاهد باشیم. اگر با تذکر و ارشاد حل نشد، باید به‌طور جدی درمورد این افراد که باشنه‌اشیل هر دولتی می‌توانند باشند، فکر کرد. لذا بدون اینکه نهادسازی کنیم و پست و دفتر و دستکی راه بیفتد، شاید لازم باشد افرادی زیرپوستی و آرام‌های نبض اخلاقی کارگزاران را داشته باشند تا سر وقت تجویزهایی رفته و حل‌مسأله‌کنند.
۳. فقط به عاملان و متصفان به این سوء رفتارها بسنده نکنیم. به هر صورت بروز هر خطای اخلاقی، ریشه در درون افراد دارد و این ریشه‌ها باید در فرایند صلاحیت‌شناسی و احراز شایستگی‌های مدیران و مسئولان در موعده انتخاب و انتصاب مورد توجه قرار می‌گرفت.

یادداشت

مصباح الهدی باقری
استاد دانشگاه
امام صادق(ع)

عروسی باقنات در خط تاریخ

آینده روی ستون‌های گذشته استوار شده است. فراموشی درد حافظه جمعی است. ما فراموشان می‌کنیم و اتفاق ناخواسته می‌افتد. رشته کار از دستمان خارج می‌شود. پرتگاه روبه‌روی ماست. پرتگاه خراب‌کردن هر چه دانستیم و ندانستیم، همیشه حرف عبرت از گذشته است اما نهدلمان صحبت گذشتگان، لوث و کلیشه‌ای است، وقتش را نداریم تا گذشته را بخوانیم اما برای درک حال، گویی چاره‌ای هم نداریم.

هگل، فیلسوف آلمانی، روحی واحد در جهان می‌دید، تاریخی که همه ما در آن زندگی می‌کنیم: «هر قوم یا ملتی روحی دارد که مرحله‌ای است از تحقق روح جهان. روح جهان را شور و شوق افراد جهان، در تاریخی پیش می‌برند. آنها دوره جدید و مرحله عالی‌تری از آزادی و خودگذاختی را تحقق می‌بخشند.» ما در این روح، سهم اندکی داریم چون فرهنگ شفاهی‌مان غالب به فرهنگ مکتوب است. در ایران سخت است با صداقت با خود و مخاطب روبه‌رو شدن. ما حرف زدن از خود دیگری را برنمی‌تابیم. به همان‌اندازه در حرف‌زدن از خود محافظه‌کاریم.

کتاب «نقاط امن» اما این دو کلیشه مزاحم زندگی‌نامه‌نویسی یعنی «محافظه‌کاری» و «امن این کار را کردم و آن کار را به اتمام رساندم» می‌شکند. خاطره در این کتاب، داستان می‌شود. از آن مهم‌تر خط داستان‌ها با تاریخ و هویت ایران گره خورده است. با مقوله کم‌شناخته‌شده باستان‌شناسی در دهه ۴۰ و ۵۰. داستان‌های مبتنی بر خاطره‌هایی که یک باستان‌شناس در زندگی‌اش تجربه کرده است. اسماعیل یغمایی، باستان‌شناس نام‌آشنای ایران است و البته توانا در نوشتن. اواز ترس‌ها، شادی‌ها و غم‌هایش بی‌پرده و بدون رودریاستی می‌نویسد: «ما درمانده، پریشان و وحشت‌زده زل زده بودیم رو به کوه‌های روبه‌رو که غرق در سیاهی بودند.»

ما در داستان «تیمور یختیار»، لحظه به لحظه همراه باستان‌شناس می‌شویم، عزیمت از تهران است و مقصد یکی از مناطق مرزی ایران در غرب. در راه ما با چالش‌های مختلفی روبه‌رو می‌شویم، در قهوه‌خانه‌ها می‌خوایم، با راننده‌ها سرگله می‌زنیم. با شرایط اداری آن روزها آشنا می‌شویم و از جایی ناشناخته به نام «چنارباشی» سردرمی‌آوریم و گم می‌شویم در رد یک ماجرای سیاسی گره خورده به تاریخ.

بیشتر ماجراها در محوطه‌های باستانی می‌گذرد. تپه‌یچی، بستر شکل‌گیری یکی از داستان‌های کتاب است. جایی که آن را یکی از مهم‌ترین محوطه‌های تاریخی ایران می‌شناسند و قدمتی دیرینه از دوران سنگ تا ساسانیان دارد. در ماجرای «عروس قنات» در روستای صوغون کرمان ما در امتداد این خط تاریخی، همراه مردمی می‌شویم که در

سرزمین خشک‌سالی، آرزوی آب دارند. آنها زنی جوان را به قنات می‌برند تا با آن آذواج کند و آسمان بارور شود. نقاط امن را انتشارات دادگین سال ۱۴۰۰ منتشر کرده و حالا به چاپ دوم رسیده است تا با هم آیین‌ها، مراسم، تاریخ، رویدادهای اجتماعی را بخوانیم و از یاد نبریم امروز ما نتیجه آن چیزِی است که در گذشته اتفاق افتاده و آینده‌مان را رقم می‌زند.

- نقاط امن**
- نویسنده: اسماعیل یغمایی**
- ناشر: دادگین**

عکس نوشت

مراسم شب بیست و یکم ماه مبارک رمضان ۱۴۰۱ با حضور گسترده مردم در «کوه الشهدا» برگزار شد / مهر

دعای روز بیست و دوم

ماه مبارک رمضان

اللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ ابْوَابَ فَضْلِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَاَسْكِنْنِي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

خدایا در این ماه درهای فضیلت را به روی من بگشا، و برکانت را بر من نازل فرما، و به موجبات خشنودی ات موقم بدار، و در میان بهشت هایت جایم ده، ای برآورنده خواهش درماندگان

روز بیست و دوم ماه رمضان

یک دقیقه با خدا

ای خدای روشنی بخش دل‌ها! خودم می‌توانم درک کنم که چقدر باید دنیای قلبم تاریک باشد که تو را نبینم و چقدر باید از تو دور باشم که نتوانم درکی از مهربانی و نعمت‌های فراوان تو داشته باشم. و چقدر باید آلوده گناه باشم که ادعا کنم موفقیتی اگر به دست آورده‌ام حاصل زیرکی و تلاش‌های خودم بوده... و اگر این شب‌های قدر و روزهای رمضان، چشمان مرا به دیدن جمال تو باز نکنند، جز گرسنگی و تشنگی حاصلی نبرده‌ام.

ای خدای بزرگ و بخشنده!

در ایستگاه بیست و دوم ماه رمضان، چشمان مرا اتقدر روشنی ببخش، که به هر سو نگاه کنم جز شکوه عظمت و زیبایی تو را نبینم. همین

درباره اهمیت خودآگاهی ۱/

صادق ومطمئن در پناه خودآگاهی

یک فنجان چای

می‌گفت: آرزوم اینه شبیه خواهر بزرگترم بودم. قشنگ احساساتش رو ببینم می‌کنه

و از پس جواب‌هایی که دیگران بهش می‌دن هم برمیدام. کوه اعتماد به نفس، مثلا یک ماه پیش قرار بود پدرم یک پولی را ببین ما خواهرها و برادرم تقسیم کند اما

ما می‌دانستیم قبلاً خیلی به برادرم کمک کرده بود و یکی از زمین‌هایش را فروخته بود پولش را به برادرم بدهد. من حق می‌دهم پدرم بخواهد مال خودش را هرطور بخواهد هزینه کند ولی وقتی صحبت این موضوع شد خواهرم جلوی همه ما به پدرم گفت

به نظرم شما دارید بین ما تفاوت می‌گذارید و این احساس خوبی به من نمی‌دهد، ولی خیلی دوست دارم شما توضیح بدهید چرا فکرمی‌کنید بعضی از بچه‌هایمان بیشتر به کمک‌تان نیاز دارند و بعضی کمتر.

می‌گفت: بعد از اینکه خواهرم خیلی خونسرد حرفش را زد، پدرم کمی فکر کرد و گفت من دلایل خودم را دارم که شاید نتوانم همه آن را به شما بگویم ولی اگر شما احساس می‌کنید تبعیضی قائل می‌شوم بدانید من همه شما را به یک اندازه دوست دارم. بعد پدرم دیگر حرفی نزد ولی یک هفته قبل که آن پول را تقسیم کرد دیدیم که به همه برادرها و خواهرها یکسان پول را تقسیم کرده و داده است. نکته مهم این است که نه برادرم ناراحت‌شده خواهرم دیگر ناراحت است ولی من هنوز احساس بدی دارم.

احساس بدش برای این بود که از یک طرف احساس می‌کرد خواهرش پدرش ناراحت‌شما گذاشته باشد و از طرف دیگر احساس

می‌کرد یک فرد دیگری انکار حقش را گرفته است .

یکی از راه‌های پیشگیری از بروز مشکلات روانی و رفتاری ارتقای ظرفیت روان شناختی است که از طریق آموزش مهارت‌های زندگی به دست می‌آید. اگر فردی می‌خواهد به ابراز احساسات با جرأت مندی برسد و عزت نفس را تجربه کند قبلش باید مهارت خودآگاهی داشته باشد.مهارت‌های زندگی مجموعه‌ای از توانایی‌هاست که باعث می‌شود رفتار فرد مؤثر باشد و با چالش‌های زندگی فردی و اجتماعی به شکل مؤثری مقابله کند. اگر فرس خودش را بهتر و عمیق‌تر بشناسد بدان‌جه توانایی‌های بالقوه و بالفعلی دارد، احساساتش چیست، باورها و ارزش‌ها در زندگی‌اش شامل چه چیزهایی است، از قوت‌ها و ضعف‌هایش ارزیابی واقع‌بینانه داشته باشد، آسیب‌های موجود در ناهشیارش را حل و فصل کرده باشد در این صورت می‌تواند استقلال و اعتماد به نفس را در خود رشد بدهد و دیگران را نیز بهتر درک کند و ببیزدرد چون رفتار دیگران هم برایش قابل پیش‌بینی‌تر است. در واقع خودآگاهی فهم احساس ما و تأثیر آن بر دیگری است. آدم‌های خودآگاه صادق و مطمئن هستند و متواضعانه سخن می‌گویند. در همین مثال خواهر این فرد بدون آنکه پدر را با خشم خطاب قرار دهد درباره احساس تبعیضی که تجربه کرده بود سخن گفت و متواضعانه و صادقانه از پدر خواست دلیلی اگر وجود دارد با آنها به اشتراک بگذارد. اما فرد گوینده این روایت نه حرفش را زد و نه در نهایت احساس خوشایندی از عمل پدر و خواهرش داشت. مهم‌تر اینکه اصلاً دسترسی به احساس واقعی‌اش نداشت و در یک تناقض گیر افتاده بود که از یک‌سویه خواهر حسادت می‌کرد و از سوی دیگر رفتار خواهر را تأیید نمی‌کرد. خودآگاهی ما را از شر این دوگانگی‌ها نجات می‌دهد. این هفته درباره ابعاد خودآگاهی و دسترسی به آن می‌نویسم.

